

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Manus monstrosa è ligno enata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

qui peccarint, delecta est, Hæc Virgilius. In qua pœna Deus docuit, irrisiones redire ad irrisores. Quo enim adempto equum deformarunt, eo ipsi acquisito iumentis insipientibus sunt com-

parati. Delrius ait, Deo notum esse, num vltima particula à Polydoro in gratiam, an ex vero sit afficta; conuicium certè ingentem totam manasse, & durare inter homines. Simile diuinæ vltionis exemplum exhibet Dockumentum Frisiorum pœna, ob eorum Episcopum S. Bonifacium cum socijs cæsum, *Nam horum Sanctorum indignam mortem*, ait Cornelius Kempius, *in filios filiorum Deus vindicauit: vt passim ex eorum familiis (quorum maiores tam nefarium scelus perpetrarunt) in hanc diem videantur in occipite habere, grossos crines subalbi coloris, in modum caudæ cuiusdam bruti animalis, in se dixeris,*

Sentit adhuc proles, quod commiserè parentes.

IV.
Ianson. to. 2.
lib. 9. Mercurij Gallobelg.

Manuum quoque atque pedum monstra extitisse reperio. De manu mirabile quiddam narrat Iansonius, quod Anno 1594. Coloniae edidit, postquam id ipsum Lubecæ impressit Ioannes Balhorn. In Mechelburgensi Ducatu, quatuor circiter milliariibus Rostochio, ad oppidum Butzau pagus est Muisal, in cuius pagi templo, Anno 1594. pulpitum ligneum, antiquum, aridum, teredine exesum viuoque lapidi impositum fuit, quod proinde nullam inde potuit humiditatem contrahere. In huius suggesti Stylobata seu scapo, cum incredibili omnium stupore, atque inaudito portento, excreuit humana manus, digitis quatuor & pollice erectis, vnguibusque suis munita. Et palma quidem erat, sicut palmæ manuum ceterarum. In aduersa autem atque exteriori parte facies humana conspicebatur, oculis, naso, barbatoque ore prædita. Huic manui ne vita videretur deesse, in die, frequenter mouebatur, seque ipsam vertebat tanto conamine, vt vbertim sudauerit, & guttæ sudoris in subiectum lapidem defluerint. Ingens fuit ad hoc spectaculum concursus, summa admiratio, variæ interpretationes. Iansonius censet, vt per oculos intellectus in scriptura sacra intelligitur, seu fides; ita per manum opera. Vult igitur, ciues hoc monstro monitos, fidem & opera esse coniungenda; adeoque ex illa cathedra idem tunc significatū, quod

quod D. Paulus in epistola sua ad Hebræos significauit: *Re-* Heb. 12. 12.
missas manus erigite. Porro verumne sit hoc prodigium, an fi-
ctum, aut prætigiosum, ego non pronuncio. Fides sit penes
authorem, iudicium penes lectorem.

Pro pedibus monstrosis haberi possunt, de quibus Ioan-
nes Trithemius, Albertus Cranzius alijsq; Scriptores memi-
nerunt. Anno Seruatoris 1012. imperante Henrico II. Ru-
pertus pij nominis Ecclesiæ S. Magni martyr, in Saxonia,
Sacerdos, nocte sacratissima Natiuitatis Domini, primum
Deo sacrificium offerre cœperat, cum extra templi fores, in
ipso cœmiterio, leuitati assueta quadam plebis turba, diuinis
officijs insuper habitis, nugari cœpit, atque ludere. Præcipi-
lus eorum fuit Othertus laicus cum alijs quindecim viris. Hi
tres feminas nacti choreas ducere, eo loco & tempore, non
sunt veriti. Quin profanis catilenis obstrepere sacrificanti,
cumq; molestissimè turbare sunt ausi. Misit sacerdos æditi-
mum, qui eos iuberet, nocte & loco tam sacris à petulantè
impietate desistere. Saxeæ sunt impiorum corda, & cornæ
fibræ ad vocem monentis. Quare neque saltatores isti desti-
terunt. Quoniam igitur & canere turpia, & pedibus terram
plaudere contumaciter perrexerunt, Presbyter diuino zelo
correptus stans ad sacrosanctum altare dixit: *Faciât omnipo-*
tens Deus, ut per unum annum totum sic saltantes manere vos
oporteat. Exaudit cælum in terra clamantes, & non rarè eti-
am penas dispensat, ad illorum voluntatem. Quare factum
est, quod iustissima ira commotus fuit imprecatus. Et nullæ
vnquam choreæ fuerunt admirabiliores. Saltarunt; saltarunt
quindecim homines; saltarunt sine fidicina & choralistria;
saltarunt nulla cithara chorum fuscitante; saltarunt per duo-
decim menses; saltarunt continuò; saltarunt die ac nocte, nul-
la quiete interposita; toto anno saltarunt; toto anno non e-
derunt, non biberunt; toto anno non dormierunt; toto an-
no nulla super eos pluuia cecidit; toto anno cæli iniurias non
senserunt; neque eos æstate solis flagrantia, neque hieme
Aquilonis rigor vssit: denique, cum essent in tam vehementi
assiduoque motu, at tamen neque labor eos deiecit, neque oc-
cupauit

D d d d

V.
Io Trithem:
in Chron.
monasterij
Hirsaug.
Cranz. lib 4.
Saxon. cap. 3.
Gilbert. Ge-
nebrar. lib. 4.
Cor. sub An-
no 1012. Ab-
bas Anhusan.
in Stemmate
Christi. die
22. Decemb.